

Forumul tinerei generații

In zilele primci decade a lunii mai, a avut loc un eveniment de amplă și profundă semnificație, pentru tineretul patriei noastre. S-au desfășurat, la București, în prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți conducători de partid și de stat, lucrările Forumului tinerei generații din România Socialistă, forum care a reunit lucrările Congresului al XI-lea al Uniunii Tineretului Comunist, ale Conferinței a XII-a a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România și ale celei de a IV-a Conferințe naționale a Organizației Pionierilor. Generația tină, generația viitorului națiunii noastre și, deopotrivă, generația puternic și plenar angajată în toate înfăptuirile prezente. — reprezentată la Forum prin toate categoriile sociale, prin toate naționalitățile conlocuitoare care trăiesc, muncesc și învață înfrățite, sub drapelul acelorași înalte idealuri —, a ascultat cu neasemuită prețuire, cu mindrie comunistă, ampla cuvintare rostită, la deschiderea Forumului tineretului, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președinte al Republicii Socialiste România, părintele iubit al tinerilor, exemplu de dăruire revoluționară, de luptă neabătută pentru idealurile înalte ale construirii societății socialiste și comuniste, în patria noastră.

Ideea fundamentală a cuvintărilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, idee care străbate ca un fir roșu întreaga cuvintare, este aceea a rolului deosebit, care revine tinerei generații în făurirea prezentului și viitorului patriei noastre. Cuvintele de caldă prețuire, pe care le-a rostit tovarășul Nicolae Ceaușescu, la adresa tineretului nostru, au înflăcărat pe cei prezenți la lucrările Forumului tinerei generații, pe toți tinerii României Socialiste. Pe drept cuvânt, putem spune că lucrările Congresului U.T.C., ale Conferinței U.A.S.C. și Conferinței naționale a Organizației Pionierilor s-au transformat într-o puternică manifestare a angajării revoluționare a tineretului, a hotărârii sale de a-și dedica întreaga energie înfăptuirii neabătute a programului elaborat de Congresul al XII-lea al partidului, a nestrămutatei încrederi în politica internă și internațională a partidului, în viitorul comunist al patriei.

Este un lucru indeobște cunoscut că în teatrele dramatice, muzicale și de păpuși din țara noastră, ponderea celor care-și consacră întreaga lor activitate slujirilor artei, educării maselor prin mijloacele specifice scenei, o au cei tineri, creșcuți și formați în anii noștri. Colectivele artistice s-au primenit continuu, noi și noi promoții de actori, regizori, scenografi au venit să întărească instituțiile artistice, iar prezența lor se face tot mai mult simțită în viața cultural-artistică a patriei. Nu se poate concepe manifestare de amploare (fie că e vorba de Festivalul teatrului pentru tineret și copil, de la Piatra Neamț, de Colocviul regizorilor de la Birlad, de Festivalul Teatrului contemporan de la Brașov, fie că e vorba de alte numeroase, importante reuniuni de lucru ale oamenilor de teatru), fără prezența masivă și întotdeauna activă, dătătoare de vigoare, a reprezentanților tinerei generații. Rolul tinerilor din teatrele noastre nu se mărginește la îndeplinirea sarcinilor imediate, ci, dintr-o expresie indicărilor prețioase care decurg din documentele de partid, se exercită în viața spirituală a tuturor, ei, tinerii actori, regizori, muzicieni, scenografi, fiind cei dintâi care sprijină statornic și eficient mișcarea artistică amatoare.

Ea însăși, mișcarea artistică amatoare, însumează păături largi de tineri, animatori și interpreți echipele de teatru, teatrele populare, formațiilor muzicale

și de dansuri, brigăzilor artistice, fiind, la rândul lor, tineri de toate profesiile, de toate naționalitățile, cărora le sint dragi, deopotrivă, munca și arta.

Tinăra generație de slujitori al scenei este pe deplin conștientă de rolul care-i revine în activitatea intens susținută, de modelare, prin cultură și artă, a tuturor celorlalți tineri. Tinerii creatori și interpreți care slujesc scena au vli în conștiința lor euvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la deschiderea Forumului: „Dezvoltarea conștiinței socialiste, educarea oamenilor muncii în general, a tinerei generații, constituie una din problemele de importanță deosebită — aș putea spune chiar esențială — pentru formarea omului, a tinărului constructor al socialismului și comunismului de mîine“.

Forumul tinerei generații

Integrarea creatorilor tineri în circuitul valorilor

Una dintre caracteristicile vieții teatrale din ultimii ani este integrarea firească a tinerilor, în circuitul valorilor; afirmarea lor se produce, de regulă, în cadrul unor colective, în care sint doriți, așteptați, încurajați, prețuiți, după merit.

Doriți și așteptați, pentru că — în teatru, ca și în viață, și deci și în viața teatrului — prezența tinerilor dă certitudinea viitorului, concretizează perspectiva. Această așteptare se conjugă cu nevoia impetuoasă, dar firească, a tinărului artist, de a se afirma cît mai concludent, și cît mai repede. Se conjugă, dar nu rimează întotdeauna. Într-o „meserie“ în care succesul individual este condiționat într-o asemenea măsură de efortul colectiv, e greu de presupus că trecerea de la viața de student la cea de profesionist al scenei se va putea produce vreodată, în toate cazurile. Iin și fără probleme. Importante sint eforturile care se fac pentru rodarea unui mecanism prin care talentul celor tineri să-și afle cît mai repede întrebuintarea adecvată.

Ca o variantă specifică a integrării în vîtămîntului cu cercetarea și producția, studenții institutelor de teatru nu se produc doar pe scena-laborator a studioului, ci — în măsura necesităților și a posibilităților — și pe scenele profesioniste. Citeva exemple (oarecum la întimplare): Rodica Negrea, Angela Ioan și Adriana Șchiopu la Teatrul Mic (*Efectul razelor*

gamma asupra anemonelor); Marosi Péter și Ander Zoltán la Teatrul Național din Tîrgu Mureș — secția maghiară (*Regele Lear*); un grup de studenți de la secția română, în spectacolul aceleuiași teatru cu *Frații Karamazov*. Aceștia și alți colegi ai lor, necitați, au dovedit — indiferent de rezultatele imediate — eficiența și utilitatea unor asemenea inițiative. Spectacolele de diplomă ale studenților-regizori sint tot mai des realizate în teatrele din București și din țară. Astfel, perioada de adaptare, de integrare în teatru a tinerilor creatori tînde să fie sensibil scurtată.

Dar, după acest prim pas, vin pașii următori. Care trebuie să țină seama de programul imediat al teatrului, de plan, deplasări și termene. Marșul triumfal riscă să-și încetinească ritmul. Pentru un colectiv care își așteaptă și își dorește tinerii, esențial e să-i încurajeze și să-i prețuiască, dacă merită. Nu e vorba despre crearea unei atmosfere de seră și de înlăturarea, ca prin minune, a greutăților. Greutățile fac parte din viață, și în noțiunea de talent intră și capacitatea de a le depăși. Important este ca tinărul să fie solicitat să învingă obstacolele reale, și nu pe cele inventate de indiferența activă și birocratică. Importante sint criteriile consecvente de cernere a valorilor, sentimentul de încredere, starea de sinceritate.

Într-un context foarte generos față de valorile pe cale de afirmare, există cîteva teatre pentru care atragerea, susținerea, impunerea tinerilor se face cu plan și cu metodă, devenind o dominantă a programului imediat și de perspectivă.

Încă de la înființare, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț a fost o platformă de încercare și de lansare a tinerilor, păstrîndu-și nealterat, de-a lungul anilor, spiritul de echipă, disponibilitatea și capitalul de încredere pe care-l investește — mai întotdeauna cu succes — în pariul pe care orice destin artistic îl presupune. Pariu pe cale de a fi cîștigat, în ultimii ani, și cu Horațiu Mălăele, și cu Rozina Cambos, doar doi dintre actorii lansați la teatrul din Piatra Neamț, și care s-au